

Razmatranje: 21. prosınca

Razmišljanje za meditaciju 21. prosınca. Predložene teme su: Marija žuri na goru; zahvalnost za Božju dobrotu; radost vjernika.

- Marija žuri na goru
- Zahvalnost za Božju dobrotu
- Radost vjernika

„TIH DANA usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin“ (Lk 1,39); osjeti da je njezina rođakinja treba i bez

zaustavljanja potrča k njoj. Kako je Elizabeta bila sretna što je imala takvu rođakinju: tako voljnu, tako osjetljivu, tako pažljivu na potrebe drugih. „Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?“ (Lk 1,43). Možda i mi možemo uputiti sličnu molitvu Gospodinu: Zašto sam tako sretna što te poznajem, Gospodine, da sada mogu razgovarati s tobom, da te imam u svojoj duši? Molimo svetu Elizabetu, koja je prvi put primila posjet utjelovljenog Mesije, da nam pomogne zahvaliti Bogu za njegovu dobrotu prema svakome od nas. A to nas, istovremeno, navodi da želimo, poput svete Marije, brzo izaći i podijeliti ovaj dar s mnogim dušama.

Elizabeta je bila dirnuta kada je njezina rođakinja stigla. Nešto se duboko u njezinoj duši uzburkalo. Bila je ispunjena Duhom Svetim. Od samog početka novog saveza, Bog preplavljuje svojom milošću one

duše koje dopuštaju da ih ona dotakne. Znamo, dakle, da je Marija bila puna milosti i da je Elizabeta bila ispunjena Duhom Svetim. Ta sposobnost ljudskog srca da sadrži Boga je zaista impresivna. Sveti Josemaría bio je preplavljen veličinom i beskonačnošću Stvoritelja koji nam želi biti tako blizu: „Kako si velik, i kako lijep, i kako dobar! A ja, kako sam glup, pokušavajući te razumjeti. Kako bi beznačajan bio kad bih te mogao staviti u svoju glavu! Staneš u moje srce, što nije mala stvar.“[1]

SUOČENE s veličinom misije koju su primile, ove dvije rođakinje nisu odustale iz straha. Nisu se dale pokolebati strahom od neuspjeha ili tjeskobom. Potpuno su se pouzdale u Boga. Bile su zahvalne. Vidjele su da su okružene samo darovima i izlile

su se u zahvalnosti, ne zadržavajući se previše na teškoćama s kojima su se već suočile ili onima koje će neizbježno doći.

Ovako izgledaju ove dvije majke: spokojne, radosne, zahvalne. Znaju da ih Bog voli i to ih pokreće daleko iznad onoga što je ljudski razumno. Marija i Elizabeta su oduševljene. Njihova djeca, svaka na svoj način, označit će prekretnicu u povijesti čovječanstva. Nisu previše zabrinute kako će se sve odvijati; uvjerenе su da će Bog to učiniti savršeno „Blažena što si povjerovala”, kaže Elizabeta našoj Majci. – Povezanost s Bogom, nadnaravni život, sadrži uvijek privlačnu praksu ljudskih kreposti: Marija donosi u kuću svoje rođakinje radost, jer “nosi” Krista.”[2]

Za Elizabetu je šutnja Zaharije, njezina muža, također bila izvor milosti. Vjerojatno ju je navela da

više moli, da izravno pita Boga o značenju Njegovih planova. Zajedno su se Elizabeta i Zaharija tiho pripremali za Ivanov dolazak; to je olakšalo sprječavanje površnih stvari da zasjene veliku tajnu otkupljenja koja se odvijala pred njihovim očima. Bili su odabrani da budu Mesijini rođaci i samo to je bilo dovoljno da im dane ispuni neprestanim dijalogom s Bogom.

„BLAGOSLOVLJENA ti među ženama!“ (Luka 1,42). Ovo je vjerojatno jedna od najčešće ponavljanih fraza u povijesti. Izgovaramo je u svakoj Zdravo Mariji, zajedno sa svim kršćanima diljem svijeta i kroz vrijeme. Godine su potvrdile da Elizabeta nije pogriješila. Oni koji se uzdaju u Boga sretniji su. Jedina obećanja koja su sigurna, koja nisu krhka, jesu ona

Gospodinova. Kao i u Marijinom pozivu, i u Elizabetinoj priči možemo vidjeti da radost igra značajnu ulogu: Ivan skače od radosti u majčinoj utrobi u Isusovoj prisutnosti.

I mi bismo željeli neprestano skakati od radosti. Željeli bismo osjećati, čak i fizički, Kristovu prisutnost, njegovu blizinu. Svakako, sveta Elizabeta je molila mnogo godina prije ovih događaja. Možda je već prihvatila da neće imati djece. Tada Bog intervenira u njezin život, čineći je majkom najvećeg među onima koji su rođeni od žena (usp. Mt 11,9). Takav je Bog i čini isto u našim životima. Gdje se čini da nam nešto nedostaje, on nas blagoslivlja. Gdje podbacimo, on obiluje svojom milošću. Gdje se prepustimo njegovoj Providnosti, otkrivamo da su njegovi planovi najbolji, najuzbudljiviji i najambiciozniji. „Bog dolazi besplatno. Njegova ljubav nije predmet pregovora: nismo učinili

ništa da bismo je zaslužili i nikada je ne možemo uzvratiti.“[3]

Tko je mogao zamisliti šest mjeseci ranije da će njezina rođakinja biti majka Mesije i da će ona sama biti majka preteče? Koliko često je naša vjera testirana nepovoljnim okolnostima ili našom željom da razmotrimo sve varijable i mogućnosti budućnosti. Možemo zamoliti Elizabetu i Mariju da nam pomognu zahvaljivati s istom njihovom radošću. „Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?“ (Luka 1,43).

.....

[1] Sv. Josemarija, Bilješke o propovijedanju, 9. lipnja 1974.

[2] Sv. Josemarija, Brazda, br. 566.

[3] Papa Franjo, Homilija, 24. prosinca 2016.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-21-
prosinca/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-21-prosinca/) (28.03.2026.)